

Arrest

nr. 83 662 van 25 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE CONINCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Over de gegevens van de zaak

1.2. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 maart 2011 het Rijk binnen en diende op 22 maart 2011 een asielaanvraag in. Op 28 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.3. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Sreepur te Chaudhagram in Komilla, Chittagong. Sinds u kind was, werd u lastiggevalen omdat uw vader een oorlogscollaborateur zou zijn geweest tijdens de onafhankelijkheidsoorlog in 1971. In 2002 verscheen de naam van uw vader in een lijst van vermoede collaborateurs in een lokale krant, die aankondigde dat de nationaliteit van uw ganse gezin werd geannuleerd. Omdat de pesterijen doorgingen woonde u tussen 2005 en 2008 bij uw grootouders te Chaudhagram zelf. Op 7 januari 2011 kwamen mensen van regerende Awami League (AL) onder leiding van Md Ripon naar uw huis en sloegen u en uw ouders, en vernielden de inboedel. Daarop verhuisde uw hele gezin naar uw grootouders. Op 15 januari 2011 was er een BNP vergadering naar aanleiding van komende lokale verkiezing op 18 januari. Het leidde tot een gevecht met de AL en iemand overleed aan zijn verwondingen. U werd door Ripon valselyk beschuldigd van de moord. Hij nam hiermee wraak daar u had geprobeerd om via de leiders van de oppositie met wie u sympathiseerde, de Bangladesh Nationalist Party (BNP), zijn drugsactiviteiten te stoppen. U vluchtte dezelfde dag nog naar Chittagong en Dhaka, waar u telkens een maand verbleef. Op 20 maart 2011 vloog u via Qatar naar Frankrijk, waarna u per auto naar België kwam. U vroeg hier asiel op 22 maart 2011.

U legde ter ondersteuning van uw relaas een pakket juridische documenten voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen:

U zou voor uw leven vrezen omdat uw vader als collaborateur wordt gezien en omdat de AL een valse zaak tegen u heeft aangespannen daar u zich uitsprak over hun criminele activiteiten. Op basis van volgende vaststellingen is dit echter niet aannemelijk. Inzake de **eerste kwestie van collaboratie** heeft u geen enkel element aangebracht waardoor er enig geloof kan worden gehecht aan dit profiel van uw vader, noch aan uw bewering dat uw nationaliteit werd afgenomen. In de eerste plaats spreken uw verklaringen zich tegen. Hoewel u beweert dat deze beslissing van kracht werd in 2002, beweerde u in 2008 wel nog op de kieslijst te staan. Als niet-burger is dit niet mogelijk. In de tweede plaats kan u op geen enkel moment uitweiden over het verleden van uw vader, wat er al dan niet effectief zou zijn voorgevallen. Gezien dit een diepe impact zou hebben gehad op het volledige gezin, is het uiterst ongeloofwaardig dat u de ware toedracht niet zou hebben gekend. Bovendien beweert u aanvankelijk dat de collaboratie aanklacht officieel gebeurde, later trekt u deze bewering weer in. Ten derde, inzake de intrekking van de nationaliteit, kan u evenmin aangeven hoe dit concreet in zijn werk ging. Zonder toegang tot een tweede nationaliteit is dit een dermate verregaande en quasi ondenkbare stap door de overheid dat het geenszins geloofwaardig is dat er geen administratief spoor van te vinden zou zijn en dat uw gezin hiertegen geen enkele stappen ondernam. Integendeel, u hield zich rustig en bleef verder wonen en werken op dezelfde plaats. U kan evenmin preciseren om welke lijst het precies gaat of waar deze kan worden teruggevonden. Tenslotte klemmen uw verklaringen ook op andere punten: zo is het hoogst ongeloofwaardig dat uw vader zonder enig probleem in het volgende dorp kan blijven wonen omdat hij nu te oud is. Dat zijn beweerde profiel nu enkel nog op u zou afstralen kan weinig overtuigen. Inzake de **tweede kwestie van uw verzet tegen de criminele activiteiten** van Ripon heeft u evenmin kunnen aangeven hoe u voor hem een bedreiging had kunnen zijn. Niet alleen had het geen enkel effect daar de AL nu aan de macht is, bovendien zou u er als enige stap slechts over hebben gesproken met BNP leiders. Dit is weinig geloofwaardig daar u noch u vader actieve banden met de BNP hadden. U was naar eigen zeggen een sympathisant die niet in de organisatie meedraaide en bovendien ging u niet stemmen. U vormde dus geen kiespubliek waar diensten voor geleverd moeten worden. Slechts bij het doorvragen zou u er met Ripon over hebben gesproken waarna u met hem zou hebben gevochten. Deze bewering kan geenszins overtuigen. Dat u een politiek machtige crimineel persoonlijk zou durven confronteren, eerder dan kortweg naar de politie te stappen houdt geen steek. Daar u hier verder niets over kan vertellen komt uw relaas hieromtrent niet doorleefd en steekhoudend over.

Aangezien noch aan het profiel van uw vader, noch aan de beweerde vete met Ripon geloof kan worden hecht, zijn ook de aanval op uw huis en het bestaan van een **valse zaak niet aannemelijk**. Dit blijkt bijkomend uit het feit dat u er zeer weinig concrete informatie over kan aangeven (zie gehoorverslag CGVS, dd. 21.02.2012, p. 6). U legt er een First Information Report, een ejahar, een charge sheet en een order sheet over neer. U hebt echter niet de moeite gedaan om ze grondig na te lezen, noch om gedetailleerde informatie via uw advocaat te bekomen. U nam zelfs nooit rechtstreeks contact met uw advocaat en u weet niet hoe hij heet. Dit komt weinig geloofwaardig over indien u werkelijk voor uw leven zou vrezen omwille van deze zaak. U kan evenmin precies aangeven om welke documenten het gaat en u heeft geen idee van wat er met de andere beschuldigten zou zijn gebeurd. De juridische bundel die u voorlegt bevat daarbij onregelmatigheden die doen twijfelen aan diens

echtheid. Zij bevat met name niet de correcte stempels waaruit blijkt dat zij van de rechtbank afkomstig zijn. Veelvuldige stempels van een notaris kunnen hieraan niets verhelpen. Met andere woorden er kan ernstig worden getwijfeld aan de echtheid ervan. In dit verband dient te worden gewezen op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Bangladesh veel vervalste documenten circuleren.

Uw verklaringen inzake uw **reisweg** roept bijkomende vragen op. U kwam per vlucht naar Frankrijk, hetgeen een identiteitscontrole aan een Schengen luchthaven impliceert. Toch kon u niet zeggen welk visum u had ingeval van een ondervraging aan de grens en stelde u hierover dat er geen afspraken waren gemaakt met de passeur. Deze bewering is ongeloofwaardig in het licht van de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten. Uw verklaringen hieromtrent zijn dermate kort dat er uit moet worden besloten dat u de waarheid achterhoudt omtrent uw reisweg en/of het paspoort zelf.

Tenslotte kon u **geen enkel identiteitsdocument** voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. U beweert dat uw nationaliteit werd afgepakt. Toch zou u meer dan genoeg bewijs van uw afkomst moeten hebben van daarvoor. Dat u zelfs geen enkel verlopen bewijs van uw identiteit voorlegt, komt opnieuw weinig aannemelijk over waardoor de indruk ontstaat dat u uw ware identiteit achterhoudt. In elk geval kan het CGVS hierdoor op geen enkele manier met zekerheid vaststellen dat de juridische documenten wel degelijk uzelf betreffen.

U heeft uw asielrelaas dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiäre beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiäre bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept als "Eerste middel" in "Schending van het artikel 1. A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, juncto art. 48/2 en 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen: van de beginselen van behoorlijk bestuur meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting."

2.3. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Dit onderdeel kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd.

2.4. Omtrent de ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te

stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te hebben ontvlucht omdat hij er werd gevisieerd omwille van zijn vader, die zich engageerde voor de BNP en bovendien beschouwd werd als *"oorlogscrimineel"* (verslag DVZ), en hij hierdoor zelfs werd beschuldigd van moord en gerechtelijk vervolgd.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt echter geen enkel document neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Hij beweert geen identiteitskaart te hebben in Bangladesh (*"Welke identiteitsdocumenten had u in BGD?" "ik heb niets"*) en lichtte toe dat hij *"een id document, voor de AL overheid"*, had en dat *"Na AL overheid was onze nationaliteit opgeheven omdat mijn vader collaborateur was"* (gehoorverslag CGVS, p. 7). Voor zover verzoeker beweert zijn identiteit niet te kunnen staven omdat de Bengaalse autoriteiten zijn identiteitsdocumenten introkken en hem zelfs zijn nationaliteit afnamen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit kan aantonen. Immers het is redelijk te veronderstellen dat een dergelijke procedure schriftelijk gevoerd wordt en dat de vader van verzoeker zich dienstig heeft geweerd desgevallend tezamen met de personen die op dezelfde wijze werden behandeld. Verzoeker kan zich bezwaarlijk beperken tot loutere, blote beweringen dat de Bengaalse autoriteiten de nationaliteit intrekken van politieke tegenstanders en/of voormalige collaborateurs. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn Bengaalse nationaliteit werd ontnomen.

3.3. Verzoeker adstrueert zijn reisweg niet terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Het is immers van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. In zoverre verzoeker dergelijk controles kon omzeilen kan verwacht worden dat hij dit navenant kan toelichten. Verzoeker beperkt zich tot de beweringen dat zijn oom *"betaalde 10500 euro"* aan een smokkelaar *"die regelde alles"*, en dat hij zelf *"sprak niet met agent, hij sprak met oom. Ik wist niet eens waar ik toekwam"* (gehoorverslag CGVS, p. 8) wat geen illegale reisweg kan aannemelijk maken. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht.

3.4. Verzoeker beweert dat uit de neergelegde bundel met gerechtelijke stukken zijn beweerde vervolging wegens moord kan blijken. Vooreerst dient te worden herhaald dat aangezien verzoeker, zoals blijkt uit wat voorafgaat, zijn identiteit niet aantoonde, evenmin kan komen vast te staan dat de documenten hem toebehooren. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van formele gebreken die de authenticiteit van de gerechtsdocumenten onderuithalen, met name dat deze niet de correcte stempels bevatten waaruit blijkt dat zij van de rechtbank afkomstig zijn. Het volstaat bovendien niet louter documenten neer te leggen maar verzoeker moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker noch de aard van de documenten, noch de inhoud van zijn stukken kan toelichten en dienaangaande slechts kon verklaren *"ik weet er niets over"*

(gehoorverslag CGVS, p.6). Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan ook redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa, minstens de informatie en documenten die hij dienaangaande bekomt, grondig bestudeert. De neergelegde documenten komen dan ook niet authentiek voor en verzoekers onwetendheid en desinteresse in verband met zijn zaak halen de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven onderuit.

3.5. Verzoekers voorgehouden asielmotieven worden evenmin onderbouwd door zijn verklaringen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen immers slechts een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Verzoekers verklaringen zijn echter behept met tal van hiaten en komen op verschillende vlakken ongeloofwaardig voor. Verzoeker was immers geheel onwetend over de beschuldigingen van collaboratie jegens zijn vader, als hun beweerde problemen met leden van AL omdat zijn familie zich zou engageren voor de BNP. Verzoeker blijft aldus vaag inzake alle fundamentele elementen die de kern van het asielrelaas raken, wat onaanvaardbaar is en de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven manifest ondergraaft.

3.6. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot algemene, theoretische beschouwingen inzake vluchtelingenrecht en verwijzingen naar algemene rechtsleer. Met zijn verwijt dat de commissaris-generaal niet ingaat op zijn asielrelaas (*"Zo wordt er niet gesproken over het de jarenlange discriminatie die verzoeker jarenlang heeft mogen ondervinden door vermeende collaboratie van zijn vader, die terug tot uiting kwam op het moment dat verzoeker het opnam tegen de zoon van de huidige lokale machthebber"*) gaat hij geheel voorbij aan de talrijke bevindingen van de commissaris-generaal, weergegeven in de bestreden beslissing, op grond waarvan zijn asielaanvraag werd afgewezen. Als dusdanig wordt echter geen afbreuk gedaan aan de talrijke motieven van de commissaris-generaal, die grondslag vinden in het administratief dossier, pertinent zijn en onverminderd overeind blijven. De Raad dient dan ook vast te stellen, na een grondig heronderzoek van het administratief dossier, dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas besloten heeft.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Het eerste middel is ongegrond.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker roept als *"Tweede middel"* de *"schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen"* in.

5.2. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet doch voert in dit verband geen specifieke argumenten aan in het verzoekschrift en beroept zich aldus voor de toekenning van de subsidiaire bescherming uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5.4. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK